

عنوان مقاله:

بررسی آرمان شهر در اشعار سعدی و سهراب سپهری

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی تحقیقات میان رشته ای در مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مینا زند - کارشناسی آموزش زیست شناسی

فوزیه نوری - کارشناسی ارشد آموزش ابتدایی

بهروز نوری - مهندسی کامپیوتر گرایش نرم افزار

عباس عزیزی - لیسانس زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور مرکز بوکان

خلاصه مقاله:

ادبیات و شعر، ژرف ترین نگرش ها را برای درک ماهیت، وضعیت و جوامع بشری بر ما عرضه می کنند؛ همچنین اهمیت آن و آشنایی با شاعران و ادیبان ما را درباره پاره ای از مسائل زندگی فردی و جمعی به تفکر و تعمق وامی دارد. هسعدی و نقش او در ادبیات کلاسیک غیر قابل انکار است و آنقدر واضح است که از دید من نیاز به توضیح ندارد؛ چراکه او یکی از پیامبران شعر فارسی محسوب می شود و اگر او نبود قطعا زبان فارسی بسیاری از امکانات زبانی، ادبی، سبکی، تربیتی و تعلیمی خود را از دست می داد و مثلا غزل های عاشقانه فارسی هرگز به اوج و اعتلای خود نمی رسید. سهراب سپهری نیز در شعر معاصر نوعی حالت قدیس گونه در میان شاعران دیگر دارد و شاید این قدیس گونگی به تمایل ظریفی که او به عرفان داشته به خصوص مطالعاتی که در زمینه بودیسم انجام داده است، بازگردد.

کلمات کلیدی:

آرمان شهر، سهراب سپهری، سعدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1905600>

